

Focul lui Hristos

Duminică, 24 iunie 2007

Gili Cârstea

Am citit zilele acestea mărturii ale unor persoane care participă la Operațiunea Ploaie Globală, și am înțeles încă odată superficialitatea și ignoranța cu care acest subiect vital al încheierii lucrării, cum este Ploaia Târzie, este tratat în poporul nostru. Se bucurau că sora y s-a împăcat cu sora x, iar două cumnate au început să-și vorbească după doi ani de pauză. Alții se bucurau că, deși pastorul lor nu este prea interesat, permite prezbiterilor bisericii să vorbească despre eveniment. O soră vedea efectele pregătirii pentru eveniment în cecul pe care l-a primit pentru a merge în Hawai spre a face lucrare.

Nu am citit nicăieri, nici chiar pe situl OPG, că cineva a înțeles semnificația amăgirii în care se află Babilonul cel Mare, care trebuie avertizat curând că „a căzut.” Nimeni nu a spus că un Hristos mincinos este onorat în Babilon în locul lui Hristos, și că la această lucrare sunt chemați purtătorii soliei îngerului al treilea. Ce să mai vorbim de faptul că nimeni nu pare conștient că noi înșine am urmat în mare măsură teologia Babilonului, și ne-am lăsat păcăliți de religia neputincioasă a unui Baal modern.

Poporul care va primi Ploaia Târzie va fi chemat la o lucrare tot atât de înfricoșătoare precum apostolii în ziua Cincizecimii. Aceștia s-au trezit în situația extrem de periculoasă de a fi nevoiți să spună propriei lor biserici că Isus cel răstignit a fost Mesia, și că națiunea nu este condusă de Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Iacov, ci de un impostor care se folosește de Sinedriu. Ziua Cincizecimii nu a fost pace, dragoste și lucrare, cum ne place nouă să credem, ci o confruntare violentă care a dus la moarte pe purtătorii soliei lui Hristos.

Confruntarea cu Babilonul spiritual nu va fi nici ea o idilă consumată pe plaiuri exotice, cum visează acest popor. A spune bisericii, și apoi lumii, că obiectul închinării lor este un Hristos fals, despre care Pavel a vorbit lămurit în epistolele sale, va duce la o confruntare la fel de violentă ca la ziua Cincizecimii, doar că de data aceasta la scară globală.

Solia îngerului al treilea, descrisă în Apocalips 14, vorbește despre închinare falsă. Hristos a fost înlocuit cu Baal, iar consecințele pentru astfel de închinători vor fi devastatoare:

„Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul

chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n-au odihni cei ce se închină fiarei și icoanei ei, și oricine primește semnul numelui ei!” (Apoc 14:9-11).

Dumnezeu a dorit, în 1888, să avertizeze acest popor că aici este vorba despre închinare la un Hristos fals, și de aceea a spus că solia despre neprihănirea lui Hristos este „cu adevărat” solia îngerului al treilea, adică cea descrisă în versetele de mai sus. Prin urmare, solia neprihănirii lui Hristos descoperirea pe Hristosul autentic, și astfel oamenii puteau vedea cui s-au închinat ei atâta timp.

Doar așa se poate înțelege furia cu care Satana și oamenii aflați sub influența lui s-au opus descoperirii luminii în 1888. Și doar așa se explică îndârjita rezistență pe care o întâmpină solia neprihănirii lui Hristos în zilele noastre. Când oamenii ajung să îl cunoască pe Hristosul autentic, văd imediat închinarea falsă în care au fost amăgiți.

Lucrarea de pregătire pentru Ploaia Târzie este mult mai profundă decât este dispus poporul nostru să înțeleagă. Ea va sfâșia biserica în două, în loc să o unească în armonie frățească, așa cum se visează în aceste zile. Ea va fi expresia finală a focului pe care Hristos a venit să-l aprindă, o continuare magistrală, la scară globală, a ridicării și prăbușirii multora din Israel:

„Eu am venit să arunc un foc pe pământ. Și ce vreau, decât să fie aprins chiar acum!... Credeți că am venit să aduc pace pe pământ? Eu vă spun: nu; ci mai degrabă desbinare. Căci, de acum înainte, din cinci care vor fi într-o casă, trei vor fi desbinați împotriva a doi, și doi împotriva a trei. Tatăl va fi desbinat împotriva fiului, și fiul împotriva tatălui; mama împotriva fiicei, și fiica împotriva mamei; soacra împotriva norei, și nora împotriva soacrei” (Luca 12:49-53).

Chiar acum se întâmplă această situație descrisă de Domnul Hristos, și este exact la fel ca la Ziua Cincizecimii. Când solia neprihănirii lui Hristos pătrunde într-o familie, se declanșează războiul sfânt. La fel în biserică, și la fel se va întâmpla în segmentul larg al societății, atunci când un grup de oameni vor ieși public cu afirmația că Dumnezeul lumii creștine este Baal travestit în Hristos.

Ploaia Târzie nu vine să aducă armonie, pace și zel pentru lucrare de mântuială în biserică, ci pentru a da putere și curaj acelor oameni de a susține că este vorba de un Hristos fals, și că rezultatele vor fi catastrofale pentru planeta Pământ. O asemenea susținere, care strică planurile Satanei, va fi întâmpinată cu cea mai înfocată pasiune, și cu o violență de nedescris, iar poporul nostru nu pare conștient despre o astfel de realitate.

Până când nu vom avea un popor pregătit să aprindă focul lui Hristos pe pământ, orice speranță de Ploaie Târzie rămâne doar un vis neîmplinit, o așteptare inutilă a unei iluzorii împuterniciri pentru nimic.